

amint tett és tenni fog előre, a legfontosabb közgazdasági tudományok egyikének, az agrofizikának és kémianak kiváló szolgálatakat fog tenni.

Az északamerikai erdőtüzekről.

Amult évben Észak-Amerikában dühöngött nagymérvű erdei tüzekről az E. L. szerkesztősége *báró Ambrózy Lajos* követségi tanácsos urtól (Washington) alábbi szives értesítést kapta, amelyet közreadva, nem mulaszthatjuk el azért e helyen is őszinte köszönetünknek kifejezést adni.

*

Mult év október hó 29-én kelt becses levelének az amerikai erdőtüzekre vonatkozó kérdésére válaszolván, van szerencsém tudomására adni, hogy az Egyesült-Államok földmivelésügyi minisztériumának erdészeti osztálya (Forest Service) két terjedelmes, a tavalyi tüzeket kimerítően tárgyaló közleményt készít elő.

Ezen közleményeknek egy-egy példányát hivatalos uton úgy a m. kir., mint az osztrák földmivelésügyi minisztériumnak fogjuk felterjeszteni, de reményelem, hogy azonkívül módomban lesz egy külön példányt az Országos Erdészeti Egyesület számára is biztosítani.

Addig is legyen szabad röviden összefoglalni néhány adatot, amelyet a Forest Service szives volt tudomásunkra hozni.

Az 1908-iki esztendő az erdőtüzek történetében emlékezetes év fog maradni. Tavasszal, nyáron és ősszel pusztító tüzek járták végig az Egyesült-Államok északi részeit, némelyek délre is eljutottak. Különösen káros tüzesetek New-England államban, továbbá New-York, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Idaho, Oregon, Washington, West-Virginia Maryland államokban fordultak elő. A leégett terület öt millió acre-re tehető. A délnyugoti államokban május és júniusban sok kisebb erdőtűz volt.

Igen nehéz a tűz által előidézett károkat becsülni. Ennél fogva a becslések egymástól nagyon is eltérnek. Az egyik alacsony becslés szerint szeptember, október és november hónapokban 100 millió dollárra tehető a kár.

Mr. T. W. Fitzpatrick, az International Society of State and Municipal Building Commissioners and Inspectors Consulting architect-je, csakis a szeptemberi erdőkárokat nem kevesebbre mint 270 millió dollárra becsüli.

A Forest Service nézete szerint egyedül a leégett álló erdőnek faértéke kétségkívül messze túlhaladja a 60 millió dollárt. Ezen erdők legnagyobb része tűlevelű fákból állott s főként a Mississippifolyamtól nyugotra eső erdők, amelyeket a tűzvész ezidén tönkretett, tűlevelű erdők voltak. A fáknak 75 százaléka a Pinus fajokhoz, a többi az Abies, Picea és Pseudotsuga családokhoz tartozott.

Természetesen még sokkal nagyobb az a kár, amely a csemeték és fiatal fák tönkretételéből, a leégett területek talajának elrontásából, a humusz lemosásából, a patakok és folyóvizek gyorsabb lefolyásából és az ezek által okozott áradásokból, hidak, vasuti testek, távirók és távbeszélő czölöpök, néha faluk rombolásából erednek.

Nagyon óvatos becslés szerint *évenként átlagban* 64 millió dollárra tehető a fiatal fácskák pusztításából eredő kár. Az olyan esztendőkből, mint amilyen 1908. volt, a kár megfelelőleg nagyobb.

Az erdőtüzeknek közvetlen következménye az, hogy a fakereskedelmi cégek mindenekelőtt területöknek azon részét vágják le, amely a tűz által csak részben van károsítva vagy amelyekben még lappang a tűz. Ennélfogva sokkal többet vágnak le szükségletöknél. Érzékeny veszteséget jelent továbbá azon kár, melyet az illető állam erdőadó fejében szenved.

A szövetséges kormány keze alatt álló ugynevezett „nemzeti erdők” hathatósan védenek meg a tűzkár ellen. New-York, Maine és Pennsylvania államok is törekszenek erdőtulajdonukat óvatosabban megvédeni, mint ahogy eddig tették.

Néhány nagyobb fakereskedelmi vállalat is rendszeresített erdővédelmi intézkedéseket.

Ezen intézkedések erdőőrző személyzetnek kinevezéséből, az erdők bejáratásából, a feldolgozott fák mellékágainak összegyűjtéséből és óvatos elégetéséből, végre a legeltetésnek megszorításából és szabályozásából állanak. Hegyes vidékeken megfigyelő állomásokat is építenek, amelyeken tűzoltó szivattyukat és egyéb szerszámokat raktároznak.

Egyes államokban kitünő törvényekkel rendezték az erdőtüzek elleni védekezést. Azonban sok eset bizonyítja, hogy a törvény holt betű maradt.

Frömbling porosz erdőmester könyve a bükkszálerdőről.*)

Ismerteti: Z. J.

(Befejező közlemény.)

Hézagok és tisztások beerdősítése. Elegyítés más fanemekkel. Terjedelmesebb bükkállabok természetes felujulása csak ritkán sikerül úgy, hogy azt mesterséges eszközökkel és módokkal elősegíteni ne kelljen. Ahol a tenyésztő ügyességét a kedvező körülmények támogatják, a pótolgatások kis területre szorúlnak, de ellenkező esetben az is megtörténhetik, hogy a bükkszálerdő tökéletes mellőzésére és annak túlevelüekkel való helyettesítésére kerülhet a sor.

A végvágás után nem lehet mindjárt megítélni a pótlás szükséges mértékét. Sok apró bükkcsemete él elrejtve a fűgyomok tövében s csak a fény teljesebb élvezete következtében indul növesnek és válik észrevehetővé. Ha tehát ilyen téves megfigyelés alapján fogunk a pótláshoz, felesleges pazarlást viszünk végbe. Sokszor abban is tévedünk, hogy jelentéktelen hézagokat is be akarunk erdősíteni, holott csak olyan helyeket kellene munkába vennünk, ahol a fiatal egyedek nagyon távol állnak egymástól, ahol tehát az új ágak szélterében való kiterpeszkedése folytán a törzsek egyenes növése veszélyeztetve van. Másrészt azonban a pótlás halogatása is hátrányos lehet. Terjedelmesebb hézagokon a talaj lassankint elszegényedik s e talajerőben való veszteséggel a növedék csökkenése jár karöltve. Már pedig ez sarkalatos hiba volna. Inkább többet adjunk a jóból, minthogy a kevesebb révén ilyen bajokat idézzünk elő. Pontos szabályt a pótlás mértékére vagy idejére nézve adni nem lehet, itt csak a tapasztalat nyújt biztosítékot az esetleges balfogások ellen.

*) Első közleményt l. az Erdészeti Lapok f. é. VIII. füzetében.